

Nieuwsbrief

Juni 2021

Lieve familie, vrienden en nieuwsbrieflezers,

Het lijkt nu wel wat vreemd dat er bovenaan elke nieuwsbrief staat: “Marjanne in Zambia” terwijl ik al 10 maanden geen stap op Zambiaanse bodem heb kunnen zetten, ik toch echt 3 maanden geleden weer ingeschreven moest worden in Nederland en sindsdien in Nunspeet een huisje zoek. Maar een logo pas je niet zomaar aan. In 2007 werd dat logo voor mij gemaakt en was ik daarmee zeer verrast. Vooral door alle symboliek. Ik heb daar destijds in een nieuwsbrief over geschreven. Ondertussen hebben we zoveel nieuwe nieuwsbrieflezers dat het misschien mooi is om daar nog eens bij stil te staan. En dan concludeert u/jij misschien wel hetzelfde als ik: het past nog steeds!

In het logo zijn de kleuren van de Zambiaanse vlag gebruikt. Het mooie is dat deze kleuren in de christelijke symboliek een boodschap hebben. Zwart staat voor onze zonde, rood verwijst naar het bloed van Christus dat van zonde reinigt, groen is de kleur van nieuw leven en groei, geel is de kleur van glorie: Christus als Overwinnaar over zonde en dood.

Ziet u/jij dat zwarte iele poppetje met uitstreckende armen? Een gebaar van bescherming, geborgenheid en dragen. Zoiets kan ik alleen voor een ander betekenen door Christus. Wegschuilen achter de gele C. Juist door zwakke zondige mensen heen wil Christus Zijn kracht laten zien. Hij is de Overwinnaar,

Die Zijn bloed gaf voor de wereld. De rode stip symboliseert dat. “Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.” (Johannes 3:16)

Deze boodschap van leven moet de wereld over. Voor mij heeft Zambia daarbij altijd centraal gestaan. Vandaar dat de contouren van Zambia in het groen op de ‘wereldbol’ zijn terug te zien.

Mijn naam is bewust in een eenvoudig en sober zwart lettertype gezet. Uit het bovenstaande zal duidelijk zijn waarom. Het andere lettertype dat gebruikt is, ziet er anders uit: rafelig. Dit omdat mijn levensweg ook niet altijd vlak en effen is. Maar ik mag schuilen achter die grote gele C: Christus! In Hem ben ik veilig en geborgen. Alleen onze drieënige God maakt het mogelijk om de wereld in te gaan. “Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.” (Efeze 2:10)

Vragen of meer weten?

Neem gerust contact op met de thuisfrontcommissie: TFC Marjanne in Zambia | p/a Kuntzestraat 94 | 8071 KV Nunspeet
t (0341) 26 08 93 | e marjanneinzambia@gmail.com

Adres Marjanne Hendriksen: Laan 44-C | 8071 JB | Nunspeet
t 06-57529719 | e marjannehendriksen@hotmail.com

Nee, ik ben dan nu wel niet in Zambia, maar ik werk nog steeds voor Zambia. Nog steeds onder een contract met Covenant College Zambia Trust.

In 2017 kreeg ik van dit bestuur een nieuwe taak: niet meer verantwoordelijk voor de lokale afdeling van ons onderwijsproject Christian Education Ministry (CEM), maar kartrekker voor een door hen gewenste nieuwe tak: CEM-International.

Dat betekende heel Zambia door met conferenties. Daarbij gingen we ook weleens landsgrenzen over. Maar dat we ooit wereldwijd iets zouden kunnen betekenen, kwam in mij niet op. 'CEM Ministry leader' of 'Country Representative'? Ik vond het destijds een staaltje van Zambiaanse liefde voor titels.

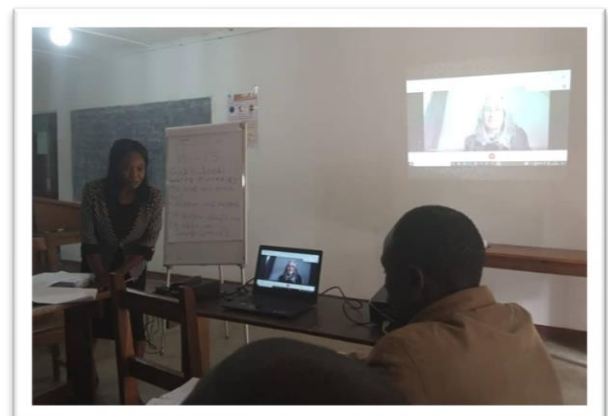

Maar ondertussen heeft God in deze door corona geteisterde tijd, waarin mijn eigenlijke werk nog steeds geen doorgang kan vinden, ons wonderlijk gezegend met open deuren naar allerlei andere landen. We kunnen nu echt spreken van een internationale bediening. Ik denk zo vaak aan Efeze 2:10. Ik heb deze ontwikkelingen nooit gezocht. Het is duidelijk voorbereid door de Heere Zelf. Ik hoef alleen maar te volgen en elke deur door te gaan die voor mij geopend wordt. Wat een heerlijk leven!

Wat betekent dit nu praktisch? Hoe zijn mijn dagen gevuld? Vooral met het maken van Bijbelfilmpjes! Zelf spreek ik ze in twee talen in (Engels en Nederlands). De filmpjes in het Chinyanja bespreek ik alleen maar voor met collega Martha, die verantwoordelijk is voor de lokale CEM. Zij werkt verder zelfstandig. De Arabische, Bemba en Urdu

filmpjes knutsel ik in elkaar. Rondom deze filmpjes zijn er allerlei contacten met vertalers, andere zendelingen en organisaties. Regelmatig heb ik op de gekste tijden werkoverleg vanwege tijdsverschillen. Maar het is geweldig om via videobellen nieuwe mensen te leren kennen. Zelfs trainingen geef ik online. Het is weleens tobben met internet, maar zolang ik maar met een persoon tegelijk verbinding heb, gaat het best goed. Heel mooi dat er niet alleen bekende meesters of jufs nog graag begeleid worden, maar dat er ook nieuwe aanvragen kwamen, waar we mee aan de slag zijn gegaan.

Helemaal geweldig vond ik de lesweek die ik virtueel mocht geven aan onze eigen Bijbelschoolstudenten. Zo bijzonder om deze predikanten weer te zien en te horen! En zij hoorden en zagen mij ook: groot geprojecteerd op de muur van het klaslokaal. Het lesgeven viel niet mee. Van de 22 geplande lessen, hadden we er maar 9 met een uitstekende internetverbinding. Gelukkig had ik alle lesstof uitgeschreven en doorgemaaild. Dus elke keer als de verbinding het liet afweten, kon collega Martha verder met de papieren versie en haakte ik net zo makkelijk weer aan als de verbinding weer tot stand kwam. De huiswerkopdrachten zijn gescand bij mij terecht gekomen. Ook zijn er filmpjes gemaakt van praktijkopdrachten. Het is toch wonderlijk wat er tegenwoordig allemaal mogelijk is!

Hoe gaan we nu verder? Ik blijf hopen op terugkeren naar Zambia... Vorige week sprak ik mijn directeur er weer over. Het sein staat nog op rood. Hoelang nog? Voorlopig maar gewoon dag voor dag verder met de Bijbelfilmpjes en alles wat daarmee samen hangt.

Sinds in juni 2020 het eerste filmpje werd verspreid, zijn we de 100 gepasseerd in het Engels, de 50 in het Arabisch en in het Chinyanja, de 40 in het Bemba en in het Nederlands en de 20 in het Urdu. We hebben ondertussen ook contact met een predikant die een team heeft samengesteld om filmpjes in het Swahili te gaan maken. We bidden dat dit daadwerkelijk van de grond mag komen. Swahili wordt namelijk in 8 verschillende Afrikaanse landen gesproken, door zo'n 50 miljoen mensen. Wat een zegen zou dat zijn om ook in deze taal vele kinderen (en volwassenen) te bereiken met Bijbelvertellingen. Ook hebben we gehoord dat we mogen starten met het Indonesisch. Ook een taal van miljoenen!

We krijgen weleens prachtige reacties terug van hen die onze filmpjes gebruiken. Zomaar even twee voorbeeldjes. De eerste, uit een jongensweeshuis, heb ik maar even vertaald:

“Groeten uit Pakistan. De video's helpen ons goed in onze bediening voor kinderen. Prachtig. De jongens genieten en leren ervan.”

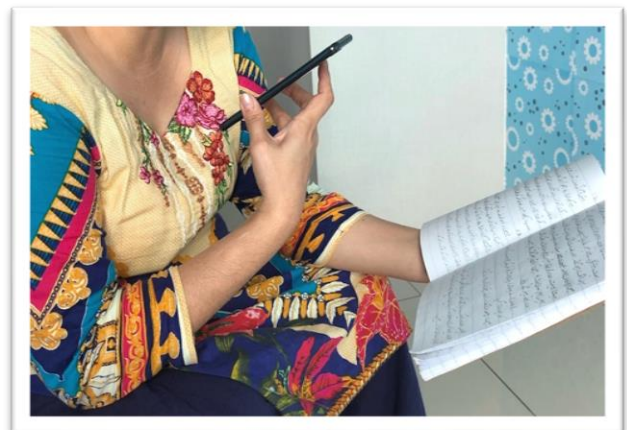
Erg leuk om te zien hoe een twintigtal jochies op de vloer zit, een papier met de kleurplaat, aan te leren Bijbeltekst en Bijbelstudievragen in de hand, starend naar het Bijbelfilmpje op een laptop.

De andere is te mooi om te vertalen. Deze komt van een Arabisch sprekende mevrouw die in Nederland woont en zowel de Arabische als de Nederlandse filmpjes ontvangt. Zij schrijft: “Hartelijk bedankt. Mijn zoon (7) vindt heel leuk. Hij wil altijd Nederland zien. Ik wil voor Arabiech, want ik niet goed Nederland begrijpt. Ik zaal doen albij. Taal is goed voor mijn en hem. Groetjes.” Deze dame krijgt natuurlijk een hartelijke reactie terug!

Op een gegeven moment spreekt ze zelfs een berichtje voor me in. Ik vind dit zo kostelijk! En o zo kostbaar! Uiteindelijk sluit ze onze conversatie af met: “Geragedan.” Wat is onze taal toch moeilijk! En wat heb ik een bewondering voor vluchtelingen die onze taal leren. Als ik dat vergelijk met mijn eigen getob in het Chinyanja. Ik weet wat het is om in een vreemd land je weg te leren vinden...

In de vorige nieuwsbrief zag u onze Chinyanja en Bemba mensen aan het werk. Nu een plaatje van iemand die bezig is om filmpjes in te spreken in een van de andere talen. We werken met zeer bevlogen mensen, waarvan sommigen hun leven riskeren. Bid alstublieft voor hen!

Ik krijg nogal eens vragen over hoe het nu met me is, nadat ik zo onverwachts alles in Zambia achter moest laten en het onzeker is wanneer ik ooit terug mag. Of ik Zambia erg mis en dergelijke.

Ik ben dankbaar dat ik nog steeds fulltime bezig kan zijn met zendingswerk. Ook dankbaar dat ik door de techniek zo'n beetje dagelijks contact heb met mensen in Zambia. Dat maakt veel goed. Want ja... Zambia zit in mijn hart...

Verder probeer ik maar te bloeien waar ik nu geplant ben. En zegeningen te tellen! Ik ben veel bezig met Psalm 27. Daarin gaat het zo over het wachten op de Heere. Het aan Hem vragen om Zijn weg te leren gaan. En ja, ik zoek een huisje, maar ver daarboven uit stijgt het verlangen om te mogen wonen in het huis van de Heere om de liefelijkheid van Hem te aanschouwen.

Regelmatig wandel ik met andere zendingswerkers. Pas met iemand die ik nog helemaal niet kende. We spraken over Gods leiding in het verleden. We deelden vreugde, verdriet en verlangens. Ik vertelde ook dat mijn Zambiaanse directeur mij nog steeds adviseert om niet terug te komen, zolang corona nog rondwaart. (In Zambia is juist begin juni ook duidelijk geworden dat er sprake is van een derde golf.) Toen zei ze: "Wat een liefde voor jou spreekt daaruit. Dat valt me sowieso op in jouw levensverhaal: hoe God steeds mensen om je heen zet om je te helpen Gods weg te gaan. Wat ben jij geliefd!"

In dit alles laat God Zijn liefelijkheid aanschouwen!

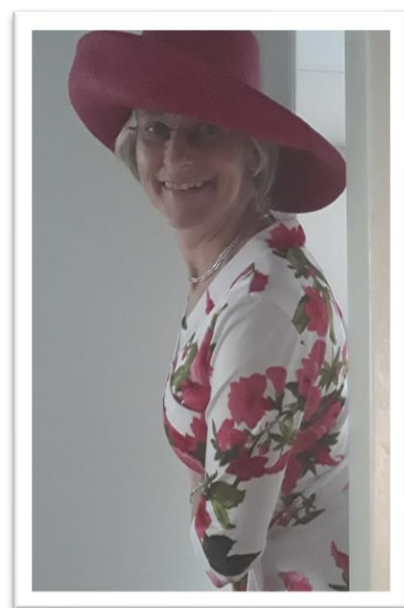
Ben ik alweer gewend in Nederland? Voel ik me nu Hollander of Zambiaan? Lastige vragen...

We begonnen met symboliek, laten we daar dan ook maar mee eindigen. Nu het weer in Nederland het toelaat, draag ik weer met vreugde mijn Zambiaanse kleding. Vooral de bloemenjurk die me dierbaar is omdat ik hem kreeg als bedankje na het geven van een conferentie in Lundazi. Een symbool voor bloeien waar je geplant bent. Als dan een Hollandse dame verrukt uitroept daarbij een passende hoed te hebben die ze met liefde wil uitlenen, dan weet ik het: Zambiaans en Hollands gaan heel goed samen! Juist die mix maakt mijn leven veelkleurig!

Vooraf die laatste zin raakte me diep. Al wekenlang bad ik met Psalm 27 om de liefelijkheid van God te mogen aanschouwen. Juist als je zo bezig bent met de verspreiding van het Evangelie kun je zelf zoveel aanvechting ervaren. Opeens drong het tot me door dat God Zijn liefelijkheid niet alleen door Zijn Woord aan mij laat zien, maar ook door de mensen om mij heen.

Allerlei verrassingen van de laatste maanden kwamen in een glansrijk licht te staan. Het zijn niet zomaar aardige mensen/kinderen die me verwennen met lekkers uit eigen keuken of tuin. Met een bloemetje, kaartje of tekening. Die spontaan een actie bedenken om het werk voor Zambia te steunen... God toont daarin iets van Zichzelf!

We hebben met velen genoten van Hannies snert. Lynde heeft heerlijke kruidkoeken gebakken in de meivakantie en die aan de man gebracht. Bovendien gebeurt er ook nog zoveel in stilte. En hoeveel wordt er wel niet gebeden voor ons werk?! Onmisbaar!!

Een hartelijke groet,
Marjanne